

УДК 343.163:343.132(477)

DOI <https://doi.org/10.32782/pdu.2022.3.55>

Д. Г. Іллящук

здобувач Приватного вищого навчального закладу
«Міжнародний університет бізнесу і права»

ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНОЇ ПРОЦЕСУАЛЬНОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРОРА ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ОСОБИ НА ПОЧАТКУ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

У статті з'ясовано, що кримінальна процесуальна діяльність прокурора на початку досудового розслідування розпочинається з внесенням відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань відповідно до «Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань» (2020) й наділенням повноваженнями, які спрямовані на виконання завдань ст. 2, 7, 214 Кримінального процесуального кодексу України, та закінчуються із здійсненням повідомлення особі про підозру відповідно до глави 22 Кримінального процесуального кодексу України. Таку діяльність прокурора на початку кримінального провадження необхідно розглядати як спрямовану на забезпечення прав і законних інтересів його учасників, позаяк реагування на кримінальні протиправні прояви в контексті трансформації механізму початку досудового розслідування – це процес реалізації всієї сукупності рішень, у тому числі й прокуратури, на забезпечення засад кримінального провадження під час прийняття та реєстрації відповідних звернень, у тому числі й прав особи. Тому, після невідкладного у письмовій формі повідомлення керівника органу прокуратури про початок досудового розслідування, підставу його початку та інші відомості, передбачені частиною 5 статті 214 Кримінального процесуального кодексу України, прокурор повинен: а) розпочати досудове розслідування та вирішити усі питання, які пов'язані з визначенням підслідності кримінального провадження; б) здійснити нагляд за виконанням обов'язків та вжитими першочерговими заходами до встановлення події кримінального правопорушення дізнавачем, слідчим або детективом; в) закрити безпідставно розпочате досудове розслідування; г) забезпечити та сприяти проведенню усіх першочергових процесуальних дій, спрямованих на встановлення особи, винної у вчиненні кримінального правопорушення; д) зібрати відносно встановленої особи-правопорушника достатніх доказів для підозри відповідно до порядку глави 22 Кримінального процесуального кодексу України.

Ключові слова: прокурор, кримінальна процесуальна діяльність, процесуальне керівництво, прокурорський нагляд, права особи, кримінальне провадження.

Євроінтеграційний курс України зумовив впровадження дієвих реформ, імплементацію міжнародних стандартів, необхідність повноцінної та дієвої трансформації системи кримінальної юстиції, в контексті правових й організаційних засад. У такому реформуванні окремою складовою є й кримінальне процесуальне законодавство, яке ґрунтується на міжнародних стандартах прав людини. Тому, оновлення кримінальної процесуальної парадигми кримінального провадження та її праксеологічне впровадження, пов'язане із прийняттям чинного нині Кримі-

нального процесуального кодексу (КПК) України у 2012 р. [1] та Закону України «Про прокуратуру» у 2014 р. [2].

На сучасному етапі розвитку кримінального процесуального законодавства можна з упевненістю наголосити на відповідності правового статусу прокуратури України міжнародним стандартам та європейським рекомендаціям в частині здійснення таким суб'єктом сторони обвинувачення нагляду за дотриманням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва (ч. 2 ст. 36 КПК України) [1].

Визначення ролі прокурора у виконанні завдань досудового розслідування

і зміцненні законності під час розслідування кримінальних правопорушень можна справедливо вважати одним із найгостріших і найважливіших питань реформи кримінальної юстиції, що відбувається в нашій державі, позаяк в умовах сьогодення рушійною силою перетворень змісту прокурорського нагляду у кримінальному провадженні є розуміння необхідності виходу на перший план обов'язку держави гарантувати реалізацію засад кримінального провадження шляхом задіяння всіх можливих механізмів, і якщо для належного забезпечення прав людини та громадянина необхідним є зміцнення наглядових позицій прокурора «на шкоду» обсягу процесуальної самостійності уповноважених на проведення розслідування осіб, то це, безперечно, має бути мінімальною жертвою заради налагодження системи кримінальної юстиції, яка понад усе ставить інтереси учасників кримінального провадження [3, с. 465–466].

Безумовно, погоджуючись з тим, що прокурор на стадії досудового розслідування є гарантом законності, забезпечення прав і законних інтересів учасників процесу, і не применшуючи значення прокурорського нагляду за виконанням законів органами досудового розслідування, варто визнати, що діяльність прокурора на досудовому розслідуванні неправильно було б звести тільки до контролю за дотриманням процесуальних правил провадження у кримінальному провадженні. Здійснюючи нагляд за додержанням законів при розслідуванні кримінальних правопорушень, прокурор, очевидно, повинен стежити і за виконанням вимог закону про швидке, повне й неупереджене розслідування кримінальних правопорушень і скеровувати цю діяльність, яку здійснює слідчий. Без вирішення завдання швидкого, повного і неупередженого дослідження обставин кримінального правопорушення неможливо саме встановити особу, яка вчинила кримінальне правопорушення, притягнути її до відповідальності та виключити у конкретному кримінальному провадженні можливість притягнення до відповідальності невинуватого. Досягнення цього і є тією кінцевою метою, на яку спрямована вся діяльність органів досудового розслі-

дування і прокурора в стадії досудового розслідування, а саме: щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура [4, с. 35].

Зі змісту ст. 2 КПК України випливає, що кримінальне провадження має три завдання: 1) захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень; 2) охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження; 3) забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу, і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура [1].

На сучасному етапі розвитку національного законодавства досудове розслідування є першою і самостійною стадією у системі кримінального процесу України, якій притаманні специфічні риси, та на яку покладене виконання як спеціального завдання, притаманного лише цій стадії (забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування кримінального правопорушення), так і інших завдань кримінального провадження (захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень та забезпечення прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження) [5].

Відповідно до ч. 2 ст. 9 КПК України прокурор, керівник органу досудового розслідування, слідчий зобов'язані всебічно, повно і неупереджено дослідити обставини кримінального провадження, виявити як ті обставини, що викривають, так і ті, що виправдовують підозрюваного, обвинуваченого, а також обставини, що пом'якшують чи обтяжують його покарання, надати їм належну правову оцінку та забезпечити прийняття законних і неупереджених процесуальних рішень [1]. Ця засада є гарантією належного досудового розслідування незважаючи на будь-які зовнішні впливи, стимули, загрози, втручання або публічну критику.

Як зазначає О. А. Вакулік: «...системні зміни в економічній, політичній та соціальній сферах України спрямовані на розбудову демократичної, правової держави європейського зразка. Прийняття КПК України є визначальним у системі реформування кримінального судочинства. Водночас не менш важливою визнається реалізація кримінального процесуального законодавства в діяльності органів досудового розслідування, яка ще не повною мірою відповідає суспільним потребам щодо додержання засад верховенства права та законності» [6, с. 161].

Із створенням Єдиного реєстру досудових розслідувань (ЄРДР) в Україні запроваджено якісно новий порядок обліку кримінальних правопорушень та прийнятих у них рішень, нагляду за додержанням законів під час досудового розслідування, підвищення його ефективності та об'єктивності аналізу стану злочинності на регіональних і загальнодержавному рівнях. Проте практика застосування прокурором окремих положень КПК України виявляє недоліки, які потребують усунення [7, с. 27].

Завдання прокурора на початковому етапі кримінального провадження впливають із положень ст. 25 КПК України: 1) забезпечення початку досудового розслідування за кожним фактом отримання інформації про кримінальне правопорушення; 2) встановлення події кримінального правопорушення; 3) встановлення особи, яка вчинила кримінальне правопорушення. В аспекті кримінально-позовної діяльності прокурора це означає встановлення приводу кримінального позову (інформації про кримінальне правопорушення) та його підстави (складу кримінального правопорушення включно з визначенням суб'єкта його вчинення) [1].

Відповідно до наказу Офісу Генерального прокурора України «Про організацію діяльності прокурорів у кримінальному провадженні» (2021 р.), з метою забезпечення ефективної організації діяльності прокурорів прокуратур усіх рівнів у кримінальному провадженні, прокурорів зобов'язано своєчасне реагування на виявлені порушення закону з часу надходження заяви, повідомлення про кри-

мінальне правопорушення до прийняття остаточного рішення у провадженні, а також щоденний моніторинг ЄРДР, систематичний - Єдиного державного реєстру судових рішень та Інформаційно-аналітичної системи «Облік та статистика органів прокуратури»; вивчення за потреби стану додержання вимог кримінального процесуального законодавства; інформаційно-аналітичне та методичне забезпечення діяльності прокурорів, вивчення та узагальнення практики застосування законодавства та ін. [8].

Таким чином, завдання прокурора полягають у тому, щоб: виявити й офіційно зафіксувати інформацію про подію, що містить ознаки кримінального правопорушення; забезпечити публічну реакцію на цю інформацію з боку системи кримінальної юстиції шляхом початку досудового розслідування; визначити уповноважений орган досудового розслідування відповідно до правил підслідності; встановити, чи дійсно мала місце подія, про яку йшлося у цій інформації; визначити, чи містить ця подія ознаки складу кримінального правопорушення; забезпечити встановлення особи, яка вчинила кримінальне правопорушення та наступне доведення її вини [9].

Такі завдання прокурора спрямовані на забезпечення оперативного офіційного реагування на будь-які факти вчинення кримінальних правопорушень у межах процедур кримінального провадження, встановлення події кримінального правопорушення та особи, яка його вчинила, з метою подальшого притягнення її до кримінальної відповідальності. Вимога своєчасності початку досудового розслідування пов'язана з тим, що з часом обстановка на місці події, сліди кримінального правопорушення під дією погодних умов, унаслідок впливу діяльності людей зникають або знищуються, що може мати наслідком втрату важливих доказів та неможливість їх отримання для встановлення обставин вчинення кримінального правопорушення [10; 11].

Відповідно до ч. 1 ст. 214 КПК України, слідчий, дізнавач, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після само-

стійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до ЄРДР, розпочати розслідування та через 24 години з моменту внесення таких відомостей надати заявнику витяг з ЄРДР. Слідчий, який здійснюватиме досудове розслідування, визначається керівником органу досудового розслідування, а дізнавач – керівником органу дізнання, а в разі відсутності підрозділу дізнання – керівником органу досудового розслідування [1].

Як зазначає О. О. Цимбалістенко, повноваження прокурора під час здійснення процесуального керівництва на початковому етапі досудового розслідування – це передбачені нормами кримінального процесуального законодавства юридичні обов'язки, здійснюючи які за наявності передбачених законом підстав, прокурор справляє владно-розпорядчий вплив на органи досудового розслідування з метою додержання належного процесуального порядку початку кримінального провадження, а також прав і законних інтересів його учасників. Вони мають всі загальні характерні риси повноважень прокурора у кримінальному провадженні, однак передбачають деякі обмеження в обсязі правових засобів, які можуть використовуватися прокурором, зумовлені специфікою початкового етапу досудового розслідування [12, с. 156].

У свою чергу, А. В. Лапкін, сферу досліджуваної діяльності прокурора визначив як сукупність правовідносин, пов'язаних із надходженням, прийняттям, реєстрацією, обліком і вирішенням заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, особистим виявленням інформації щодо кримінальних правопорушень, внесенням відомостей щодо них до ЄРДР, проведенням першочергових слідчих та інших процесуальних дій з метою встановлення ознак кримінального правопорушення, осіб, що їх вчинили, та притягнення їх до кримінальної відповідальності [13].

Однак, за такими визначеннями діяльність прокурора на початковому етапі обмежена. І як з цього приводу зауважує В. О. Гринюк, обмеження повноважень прокурора пояснюється тим, що до

початку досудового розслідування (до моменту внесення відомостей до ЄРДР) сторона обвинувачення обмежена в процесуальних засобах діяльності, оскільки до цього моменту, за загальним правилом, не допускається проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій [14, с. 18].

Кримінальна процесуальна діяльність прокурора на початку досудового розслідування розпочинається з внесенням відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР відповідно до «Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань» (2020 р.) й наділенням повноваженнями, які спрямовані на виконання завдань ст. 2, 7, 214 КПК України (забезпечення верховенства права; повноти та своєчасності прийняття, реєстрації та розгляду заяв та повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення; законності під час проведення невідкладних слідчих (розшукових) дій; форми проведення та правил підслідності, а також прав і законних інтересів усіх учасників кримінального провадження).

Об'єктом прокурорської перевірки на початковому етапі досудового розслідування, відповідно вимог КПК України, визнається своєчасність і повнота внесення відомостей до ЄРДР, зокрема перевіряється відповідність викладення обставин події тій інформації, що зафіксована в заяві чи повідомленні про кримінальне правопорушення, правильність попередньої кваліфікації, повноваження органу, який розпочав розслідування, наявність усіх необхідних реквізитів тощо. Відтак, слушною є пропозиція С. С. Чернявського щодо доповнення ст. 214 КПК України положеннями про те, що перевірка відомостей про кримінальне правопорушення має бути проведена упродовж 10 днів з моменту внесення таких відомостей до ЄРДР. Під час такої перевірки має бути заборонено проведення будь-яких СРД, передбачених КПК України. Перевірка може проводитись шляхом відібрання пояснень, витребування копій документів та відомостей стосовно досліджуваної події, проведення огляду місця події, одержання висновків спеціалістів у відповідних галузях знань» [15, с. 33].

Також, з метою удосконалення діяльності прокурора на початку досудового розслідування пропонуємо внести зміни до ч. 1 та 4 ст. 214 КПК України, а саме: «1. Слідчий, дізнавач, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення, які містять достатні дані про обставини, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин....»;

4. ...Відмова у прийнятті та реєстрації заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення, які містять достатні дані про обставини, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, не допускається».

Таким чином, своєчасність проведення процесуальних дій, що спрямовані на встановлення фактичних обставин кримінального правопорушення на початку досудового розслідування, як зазначає І. В. Рогатюк, залежить перш за все від прийняття прокурором як стороною обвинувачення законного та обґрунтованого рішення про його початок, а допущена помилка може призвести до необґрунтованого затримання, притягнення до кримінальної відповідальності невинуватої особи або залишення злочинця без покарання [11].

Після офіційного прийняття та реєстрації заява (повідомлення) про кримінальне правопорушення передається керівнику органу досудового розслідування, для визначення слідчого (слідчих), який здійснюватиме досудове розслідування (п. 1 ч. 2 ст. 39 КПК України), що процесуально оформлюється у вигляді доручення про проведення досудового розслідування.

У разі наявності в матеріалах відомостей, що свідчать про відсутність події кримінального правопорушення або відсутність в діянні складу кримінального правопорушення, уповноважена службова особа має скласти мотивований висновок, який затверджує відповідний керівник або особа, що виконує його обов'язки, та долучити до нього інші документи (пояснень, рапортів, довідок тощо). Матеріали передаються («списуються») до підроз-

ділу документального забезпечення для приєднання до номенклатурної справи, про що робиться відповідна відмітка в Журналі єдиного обліку і повідомляється прокурор [16].

Однак, при проведенні перевірок прокуратурами з'ясувалось, що у більшості областей керівники територіальних підрозділів поліції у непоодиноких випадках висновки, складені підлеглими працівниками, належним чином не перевіряють, чим сприяють укриттю кримінальних правопорушень від реєстрації в ЄРДР та неможливості проведення розслідувань за такими фактами. Прихованими від реєстрації, вважаються заяви і повідомлення або вимоги заявника про необхідність здійснення кримінального переслідування, якщо відомості про них на час виявлення не внесені до реєстрації в ІТС ІПНП або журналі єдиного обліку заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події, а власне заяви та повідомлення не отримали відповідного реєстраційного номера або заявнику не вручено талона-повідомлення [5].

При перевірці порядку ведення такого обліку встановлено, що деякі начальники міськрайлінорганів автоматично проставляють відмітки про ознайомлення з порядком їх ведення. Трапляються помилки, пов'язані з несвоєчасним направленням на місця події слідчо-оперативних груп (не використовуються можливості груп швидкого реагування та дільничних офіцерів поліції), що нерідко призводить до приховування кримінальних правопорушень (зокрема, тяжких та особливо тяжких злочинів), за якими, незважаючи на всю очевидність ознак кримінально караних дій, працівники оперативних підрозділів або дільничні офіцери поліції за усталеною практикою складають висновки про закінчення розгляду заяв (без внесення інформації до бази єдиного обліку) [7].

Повноваження прокурора щодо підслідності, встановлені КПК України, передбачають: передання наявних у нього матеріалів з дотриманням правил підслідності до органу досудового розслідування та доручення проведення досудового розслідування у випадках, якщо відомості про кримінальне правопорушення до

ЄРДР внесені прокурором (ч. 7 ст. 214); визначення підслідності встановлених під час досудового розслідування кримінальних правопорушень, які не підслідні тому органу, який здійснює у кримінальному провадженні досудове розслідування (ч. 10 ст. 216); визначення підслідності кримінального правопорушення, яке не віднесене до компетенції слідчого, який розпочав досудове розслідування (ч. 2 ст. 218); вирішення спорів про підслідність (ч. 5 ст. 218); доручення здійснення досудового розслідування будь-якого кримінального правопорушення іншому органу досудового розслідування у т. ч. вищого рівня в межах одного органу, у разі неефективного досудового розслідування (ч. 5 ст. 36) [1]. Таким чином, варто наголосити, що на етапі внесення відомостей до ЄРДР саме прокурор вирішує усі питання, які стосуються підслідності [17, с. 65].

Підводячи підсумки підрозділу варто наголосити, що ухвалення рішення про початок досудового розслідування, з одного боку, потребує додержання чітко окреслених вимог щодо строку, протягом якого воно має бути ухвалене, це рішення має остаточний характер, а з іншого – не йдеться про обов'язковість його процесуальної форми та не згадується про підстави для його ухвалення, внаслідок таких протиріч у правозастосовній практиці мають місце певні проблеми та недоліки. Кримінальна процесуальна діяльність прокурора на початку кримінального провадження, як було вже зазначено, спрямована на забезпечення прав і законних інтересів його учасників, а тому після невідкладного у письмовій формі повідомлення керівника органу прокуратури про початок досудового розслідування, підставу його початку та інші відомості, передбачені ч. 5 ст. 214 КПК України, прокурор повинен: а) розпочати досудове розслідування та вирішити усі питання, які пов'язані з визначенням підслідності кримінального провадження; б) здійснити нагляд за виконанням обов'язків та вжитими першочерговими заходами до встановлення події кримінального правопорушення дізнавачем, слідчим або детективом; в) закрити безпідставно роз-

почате досудове розслідування; г) забезпечити та сприяти проведенню усіх першочергових процесуальних дій, спрямованих на встановлення особи, винної у вчиненні кримінального правопорушення; д) зібрати відносно встановленої особи-правопорушника достатніх доказів для підозри відповідно до порядку гл. 22 КПК України.

Кримінальна процесуальна діяльність прокурора на початку досудового розслідування розпочинається з внесенням відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР відповідно до «Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань» (2020 р.) й закінчуються із здійсненням повідомлення особі про підозру відповідно до гл. 22 КПК України.

Список використаних джерел:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон від 13 квіт. 2012 р. № 4651-VI. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>
2. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовт. 2014 р. № 1697-VII. *Верховна Рада України*. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>
3. Чорноусько М. В. Правова природа прокурорського нагляду у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням. *Актуальні проблеми держави та права*. 2014. Вип. 71. С. 465–466.
4. Палюх А. І. Участь прокурора в доказуванні під час досудового розслідування: дис...канд. юрид. наук: 12.00.09. Львів, 2016. 206 с.
5. Запобігання укриттю від реєстрації в органах поліції заяв і повідомлень про вчинення кримінальних правопорушень: метод. рек. / Д. М. Тичина, В. В. Крижна, А. А. Саковський та ін. Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2019. 42 с.
6. Вакулік О. А. Реформування кримінального процесуального законодавства в частині регламентації початку досудового розслідування. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 4 (89). С. 160–167.
7. Рогатюк І. В. Теоретичні, правові та праксеологічні основи кримінальної процесуальної діяльності прокурора у досудовому розслідуванні: автореф. дис... докт. юрид. наук: 12.00.09. Київ, 2018. 40 с.

8. Про організацію діяльності прокурорів у кримінальному провадженні: наказ Офісу Генерального прокурора України від 30.09.2021 р. № 309. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0309905-21#Text>
9. Лапкін А. В. Щодо визначення мети, завдань та функцій прокуратури. *Правові горизонти*. 2019. Вип. 17 (30). С. 97–101.
10. Гринюк В. О. Здійснення прокурором процесуального керівництва на початковому етапі досудового розслідування. *Вісник кримінального судочинства*. 2019. № 2. С. 15–24.
11. Рогатюк І. В. Прокурорський нагляд як гарантія законності й обґрунтованості прийняття процесуальних рішень на початковому етапі досудового розслідування. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2014. № 2. С. 140–154
12. Цимбалістенко О. О. Повноваження прокурора при здійсненні нагляду за дотриманням законів на початковому етапі досудового розслідування. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія «Право». 2015. № 35. С. 153–156.
13. Лапкін А. В. Роль прокурора на початковому етапі кримінального провадження. *Питання боротьби зі злочинністю*. 2017. Вип. 34. С. 91–101.
14. Гринюк В. О., Христенко К. М. Здійснення прокурором процесуального керівництва на початковому етапі досудового розслідування. *Вісник кримінального судочинства*. 2019. № 2. С. 15–26.
15. Чернявський С. С. Законодавче удосконалення початку кримінального провадження як чинник підвищення ефективності протидії злочинності. *Кримінологічна теорія і практика: досвід, проблеми сьогодення та шляхи їх вирішення: тези доп. наук.-практ. конф.* (Київ, 26 берез. 2015 р.). Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2015. С. 33–34.
16. Порядок ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події: наказ МВС України від 08 лют. 2019 р. № 100. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0223-19>
17. Погорецький М. А., Гринюк В. О. Визначення прокурором підслідності кримінального провадження. *Вісник кримінального судочинства*. 2016. № 3. С. 60–68.

Illiashchuk D. Peculiarities of the criminal procedural regulation of the prosecutor's activity in ensuring the rights of the individual at the beginning of the pre-trial investigation

The article clarifies that the prosecutor's criminal procedural activity at the beginning of a pre-trial investigation begins with the entry of information about a criminal offense into the Unified Register of Pre-Trial Investigations in accordance with the «Regulations on the Procedure for Maintaining the Unified Register of Pre-Trial Investigations» (2020) and the granting of powers aimed at to fulfill the tasks of Art. 2, 7, 214 of the Criminal Procedural Code of Ukraine, and end with notification to the person of suspicion in accordance with Chapter 22 of the Criminal Procedural Code of Ukraine. Such activities of the prosecutor at the beginning of criminal proceedings must be considered as aimed at ensuring the rights and legitimate interests of its participants, since responding to criminal illegal manifestations in the context of the transformation of the mechanism for starting a pre-trial investigation is the process of implementing the entire set of decisions, including the prosecutor's office, to ensure the foundations criminal proceedings during the acceptance and registration of relevant appeals, including personal rights. Therefore, after immediate written notification of the head of the prosecutor's office about the start of the pre-trial investigation, the grounds for its initiation and other information provided for in part 5 of Article 214 of the Criminal Procedure Code of Ukraine, the prosecutor must: a) start a pre-trial investigation and resolve all issues related to with the definition of criminal proceedings; b) supervise the performance of duties and the primary measures taken before establishing the event of a criminal offense by an investigator, investigator or detective; c) close the pre-trial investigation that was started without grounds; d) ensure and facilitate the implementation of all priority procedural actions aimed at establishing a person guilty of a criminal offense; e) collect sufficient evidence for suspicion of an established offender in accordance with the procedure of Chapter 22 of the Criminal Procedure Code of Ukraine.

Key words: prosecutor, criminal procedural activity, procedural management, prosecutorial supervision, individual rights, criminal proceedings.